

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010083
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8413010083.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2020, v trestnej veci obžalovaného S. D., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/35/2013 zo dňa 20.06.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému S. D., nar. XX.XX.XXXX v J., trvalé bydlisko Q., S. N. II. XXX/XX okres J.,

u k l a d á :

Podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2015, s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu probačného dohľadu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/35/2013 zo dňa 20.06.2019 uznal obžalovaného S. D. vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

-v období od mesiaca október 1999 do 06.10.2002, v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v obci Q., na ulici S. N. II. XXX/XX, okres J., vždy po svojom návrate z Českej republiky, kde pracoval ako robotník,

kedy sa doma zdržiaval približne desať dní do mesiaca, počas ktorých najmenej raz požil alkoholické nápoje, pod vplyvom požitého alkoholu svojej manželke O. D., nar. XX.XX.XXXX, dcéram E. D., nar. XX.XX.XXXX, H. D., nar. XX.XX.XXXX, K. D., nar. XX.XX.XXXX a synom S. D., nar. XX.XX.XXXX a K. D., nar. XX.XX.XXXX, vulgárne nadával, vyhrážal sa im zabitím, vyhrážal sa samovraždou, správval sa hlučne, a to aj vo večerných hodinách v čase po 22.00 hodine, kedy vykrikoval, že dom je len jeho a on si v ňom bude budiť koho chce, pritom chodil po dome, trieskal dverami, zažínal svetlá v izbách, v ktorých spali poškodení, vulgárne im nadával, vykrikoval, že dom je len jeho a že všetci majú z domu vypadnúť, v presne nezistený deň v mesiaci marec 2012 vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím manželke, ktorá pred ním utiekla a obžalovaný po nej hodil nôž, v presne nezistený deň mesiaca máj 2012 sa vyhrážal zabitím dcéry E. D., že jej pichne nôž do srdca, v presne nezistený deň mesiaca máj 2011 vyhlásil v prítomnosti manželky, že sa ide obesiť a následne odišiel na povalu hľadať povraz a od svojho konania upustil až na manželkine prosby a plač, v presne nezistený deň mesiaca máj 2012 vykrikoval, že sa zabije sekerou, ktorú následne aj išiel hľadať, a toto jeho správanie vyvrcholilo dňa 06.10.2012 v čase okolo 00.30 hod., kedy po príchode domov hneď vo dverách chytil manželku za ramená, odsotil ju do izby, vulgárne jej nadával, vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím manželke a deťom a od svojho konania upustil až po tom, čo zavolali políciu, čím týmto konaním obžalovaný u poškodených manželky O. D., dcérach K., E. a H. D. a synov S. a K. D., vzbudzoval obavu o ich život a zdravie a spôsobil im psychické utrpenie.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor a obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podali odvolania.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 12.09.2019. Prokurátor konštatuje, že s rozhodnutím okresného súdu o uznaní viny obžalovaného, vzhľadom na výsledky celého dokazovania tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, v plnom rozsahu súhlasí. Na druhej strane, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, čo odôvodnil tým, že od spáchania žalovaného trestného činu od roku 2012 sa obžalovaný inej trestnej veci nedopustil. Posledné odsúdenie bolo pred 11 rokmi za majetkovú trestnú činnosť. V súčasnej dobe je zamestnaný. Je zrejme jediným živiteľom rodiny. Jeho manželka je nezamestnaná, čo súd vyvodil aj z vyjadrenia dcéry H. C. na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa poukázal, že obžalovaný toho času abstínuje, žije usporiadaným životom, má dobré vzťahy s deťmi, čo potvrdili všetci členovia jeho rodiny. V čase vynesenia rozsudku mal 60 rokov. Vyšší vek je ďalšou okolnosťou, ktorú súd vyhodnotil ako jeden z dôvodov mimoriadneho zníženia trestu. Poukázané bolo aj na dĺžku trestného konania ako aj na zmeny v zložení senátov, ktoré istým spôsobom mali vplyv na dĺžku konania. Súd vyhodnotil, že doba 6 rokov, pre ktorú sa viedlo trestné stíhanie, v tejto trestnej veci nezodpovedá skutkovej ani právnej náročnosti veci, a preto obžalovanému prináleží určité zadosťučinenie v zmysle čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Prokurátor zdôrazňuje, že u obžalovaného S. D. neboli zistené pomery takého charakteru, z ktorých by bolo zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonom stanovenej sadzby, by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Súd pri hodnotení rodinných a osobných pomerov vychádzal v podstate len z vyjadrení príbuzných obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k výpovediam týchto osôb je potrebné brať do úvahy snahu pomôcť obžalovanému, zrejmu tendenciu nechcieť obžalovanému poškodiť, vzhľadom na značný časový odstup od spáchania skutku, evidentný sklon zmierniť konanie obžalovaného, čo pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania možno hodnotiť ako účelový postoj. Ak v súčasnej dobe je obžalovaný zamestnaný, má vytvorené dobré rodinné vzťahy, nepožíva alkohol, ktorý mal mať významný podiel na páchaní skutku, pre ktorý je

trestne stíhaný, sú to okolnosti, ktoré je síce potrebné hodnotiť kladne, avšak nemožno ich považovať za pomery páchatela, pre ktoré by použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody bolo pre páchatela neprimerane prísne a to aj pri prihliadnutí na vek obžalovaného, ako aj dĺžku konania. Použitie ustanovení podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu nie je dôvodné, preto výmeru uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému S. D. nemožno považovať za správnu a zodpovedajúcu zákonu. Pre naplnenie účelu trestu, ktorý plní funkciu ochrany spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa má prejavíť prvok represie a prvok individuálnej prevencie a jednak aj voči ďalším občanom, vo vzťahu ku ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 42 mesiacov nepodmienečne v tomto prípade nepovažuje prokurátor za postačujúce. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zrejmé, že Okresný súd Kežmarok pri ukladaní trestu obžalovanému S. D. náležite nevyhodnotil a nezohľadnil okolnosti významné pre určenie primeraného trestu za prejednanú trestnú činnosť. Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Kežmarok vo výroku o treste, a u obžalovaného S. D. aby sám rozhodol o treste. Prokurátor na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí upriamil pozornosť súdu aj na nesprávne vymedzenie skutku, kde koniec spáchania skutku nemá byť rok 2002, ako je uvedený v rozsudku, ale rok 2012. §

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.10.2019. V prvom rade obhajca namieta procesné pochybenia a zdôrazňuje, že všetky procesné úkony vykonané dňa 06.10.2012, teda výsluchy svedkov poškodených O. D., E. D., H. D., S. D. boli vykonané bez toho, aby mal možnosť zúčastniť sa týchto úkonov. Nebol upovedomený o čase a mieste vykonania týchto úkonov. Bola mu odňatá možnosť realizovať právo na obhajobu vyjadrenú účasťou na výsluchu svedkov a možnosti klásť im otázky. Takéto právo nebolo odňaté prokurátorovi. Uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené dňa 06.10.2012 o 18.30 hod., pred jeho výsluchom, kedy boli viacmenej všetci svedkovia už vypočutí. Toto porušenie nie je možné v ďalšom konaní napraviť a súd pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach svedkov poškodených na hlavných pojednávaniach čítal tieto výpovede z prípravného konania, napriek skutočnosti, že tieto neboli vykonané zákonným spôsobom. Má za to, že nemožno prihliadať na skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazov.

Ďalšou vážnou procesnou vadou je porušenie práva na obhajobu a toto porušenie práva na obhajobu bolo vykonané pri procesnom úkone - záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu, ktoré bolo vykonané dňa 26.02.2013. O tomto úkone nebol vyrozumieť advokát obžalovaného. Aj keď sa jednalo o povinnú obhajobu, ustanovený advokát ex offio bol vyrozumieť o tom, že tento úkon sa vykoná dňa 27.02.2013 a nebol upovedomený o tom, že tento úkon sa má vykonať dňa 26.02.2013 v budove ÚVV Prešov. Toho úkonu sa nemohol zúčastniť. Obžalovanému bolo odňaté právo na záverečné preštudovanie spisov. Záznam z tohto úkonu odmietol podpísať, pretože ako osoba bez právneho vedomia, sa odmietol oboznamovať s obsahom spisu bez advokáta. Takýto postup vykazuje znaky závažného procesného pochybenia, ktoré samo osebe odôvodňuje postup podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku, teda, aby zákonný sudca podanú obžalobu neprijal a túto vrátil späť do prípravného konania. Následne obhajca poukazuje na zmenu výpovede tak manželky O. D., ako aj dcéry E. D. rod. D. na hlavných pojednávaniach. Obdobne bola vypočutá dcéra H. C. rod. D. a K. D. rod. D. a syn S. D. a ďalší svedkovia. Ani jeden z týchto svedkov na hlavnom pojednávaní nepotvrdili skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu.

Obhajca následne sa zaoberal obsahom pojmu týrania a zdôraznil, že musí ísť o konanie, ktoré poškodená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, ktoré jej spôsobuje fyzické, ale aj psychické násilie, pričom platí, že čím je intenzita tohto násillia nižšia, nemusí trvať dlhšie, aby to bolo možné považovať za týranie podľa § 208 Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania je zrejmé a nepochybné, že obžalovaný v rozhodnom období pracoval na turnusy v Českej republike. Domov, do miesta trvalého bydliska, prichádzal raz mesačne na 3 až 4 dni. Je pravdou, že občas a to pod vplyvom alkoholu, sa s manželkou pohádal, tejto vulgárne nadával, prípadne použil vyhrážky, no nikdy ju fyzicky nenapadol a ani vyhrážky nemienil vážne. Do ich problémov nezaťahoval deti. V súčasnosti viac ako 4 roky abstínuje, čo potvrdili všetci svedkovia. Má za to, že nebolo preukázané, aby sa dopúšťal či už voči manželke, alebo voči svojim deťom konania, ktoré by naplňalo materiálne znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Jeho správanie voči manželke nevykazovalo znaky krutosti, bezohľadnosti, bolestivosti, ktoré by pociťovala ako ťažké príkorie. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, a to aj s poukazom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 01.11.1998 a ktorý vo svojom článku 6 ods. 1

upravuje právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Samotná dĺžka trestného konania, takmer 7 rokov od vznesenia obvinenia, z hľadiska práva na spravodlivý proces, v zmysle uvádzaného článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je extrémna a odôvodňuje satisfakciu páchatel'a-obžalovaného. Článok 41 Dohovoru umožňuje Európskemu súdu priznať poškodenej strane spravodlivé zadosťučinenie, ak vnútroštátne právo plne nezabezpečí túto nápravu. Poukázal na ustálenú judikatúru a konštatuje, že dáva to legitímny priestor súdu pre postup, výsledkom ktorého bude mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v záujme dosiahnutia vyváženej spravodlivosti. Takýto postup odôvodňuje aj jeho doterajšia bezúhonnosť ako aj kritický postoj ku konzumácii alkoholu, kedy už viac ako 4 roky dobrovoľne abstínuje a snaží sa zabezpečovať materiálne potreby rodiny. Obhajca navrhol, aby po preskúmaní veci bol rozsudok Okresného súdu Kežmarok zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, e/ Tr. poriadku a navrhol, aby podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby v potrebnom rozsahu ju prejednal a rozhodol. Zároveň na hlavnom pojednávaní obhajca modifikoval tento návrh a konštatoval, že ak by krajský súd dospel k záveru, že obžalovaným svojím konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, aby pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné skutočnosti a aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu, za súčasného podmieneného odloženia trestu s probačným dohľadom a uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné a odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov, ktoré následne popísal vo svojom rozsudku.

K samotným námietkam, ktoré boli vznesené odvolateľmi, krajský súd uvádza:

Krajský súd k tejto námietke musí uviesť, že odvolanie prokurátora smeruje iba proti výroku o treste. Písomné vyhotovenie rozsudku Okresného súdu Kežmarok je zhodné s tým, ako bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.06.2019. Je pravdou, že skutok v obžalobe okresného prokurátora je vymedzený, že má trvať do 06.10.2012, no vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora vo vzťahu k výroku o vine, krajský súd toto pochybenie nemohol napraviť.

Vo vzťahu k výroku o treste prokurátor namieta, že neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu. Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa veľmi citlivo sa zaoberal všetkými okolnosťami, na ktoré poukázal, a s touto argumentáciou súdu prvého stupňa sa krajský súd aj stotožnil a v ďalšom sa bude zaoberať pri odôvodňovaní výroku o treste.

Obhajca obžalovaného namietal nezákonnosť úkonov, ktoré boli vykonané po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia obvinenému, výsluchy svedkov O. D., E. D., H. D. a S. D.. Krajský súd musí konštatovať, že je možné súhlasiť, že časť úkonov bola vykonaná pred vznesením obvinenia. Tieto úkony neboli vo vzťahu ku všetkým svedkom opakované, čím sčasti došlo k porušeniu základných zásad kontradiktórnosti procesu, no krajský súd upriamuje pozornosť, že vo vzťahu ku svedkyňi E. D., na výsluch ktorej obhajoba poukazuje, tento výsluch bol opakovaný dňa 30.11.2012 za prítomnosti obhajcu obžalovaného. Rovnako výsluch svedkyne K. D., dcéry obžalovaného, bol vykonaný dňa 08.11.2012 za prítomnosti obhajcu obžalovaného.

Okrem výpovedí svedkov, ktorí boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní, súd prvého stupňa odstraňoval rozpory v týchto výpovediach. Krajský súd musí poukázať, že nejde iba o jediné dôkazy v tejto trestnej veci. V tejto trestnej veci o konaní obžalovaného svedčia aj skutočnosti vyplývajúce z ďalších svedeckých výpovedí, dokonca aj nestranných svedkov - výpoveď svedka K. D. - suseda obžalovaného, ktorého rodinní príslušníci obžalovaného žiadali o pomoc v čase, keď obžalovaný sa k nim hrubo správal.

Nemožno vyberať jednotlivé dôkazy samostatne a nedávať ich do priamej súvislosti aj so znaleckým dokazovaním, ktoré bolo v tejto trestnej veci vykonané. Súd prvého stupňa správne poukázal aj na závery znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie a odboru psychológie.

Obhajca obžalovaného namietal preštudovanie vyšetrovacieho spisu, že nebolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že preštudovanie vyšetrovacieho spisu nemusí byť vykonané na jednom mieste, za účasti obžalovaného a obhajcu. V danom prípade obžalovaný bol vo výkone väzby. Vo vzťahu k nemu tento úkon bol uskutočňovaný dňa 26.02.2013. Upovedomenie o tomto úkone mu bolo doručené dňa 18.02.2013. Zo samotného záznamu nevyplývajú skutočnosti, že by sa domáhal účasti obhajcu pri tomto úkone. Práve naopak, v zázname je uvedené, že odmietol podpísať tento záznam bez udania dôvodu. O termíne možnosti preštudovania spisu, ako to vyplýva z úradného záznamu vyšetrovateľa, bol vyzoomený aj obhajca JUDr. Ján Jenča dňa 21.02.2013, ktoré sa malo uskutočniť dňa 27.02.2013 v čase o 13.00 hod. Obhajca sa k tomuto úkonu nedostavil, uvedeného dňa sa telefonicky ospravedlnil a uviedol, že podľa možnosti sa dostaví v dopoludňajších hodinách dňa 28.02.2013. Dňa 28.02.2013 sa obhajca na preštudovanie spisu nedostavil, teda je zrejmé, že nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, pretože obhajca bol upovedomený o úkone riadne a včas, nedostavil sa a svoju neúčast' aj ospravedlnil a nevyužil ani náhradný termín, ktorý sám navrhol na uskutočnenie tohto úkonu.

Tak, ako krajský súd už vyššie naznačil, súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z dôkazných prostriedkov, a na základe týchto skutočností správne ustálil skutkový stav. Poukázal na jednotlivé dôkazné prostriedky, dal ich do vzájomných súvislostí a krajský súd sa stotožnil so záverom, že obžalovaný S. D. svojím konaním, ktoré je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona. S argumentáciou súdu prvého stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa sa citlivo zaoberal všetkými rozhodnými skutočnosťami a krajský súd dospel k záveru, že skutočnosti, na ktoré súd prvého stupňa poukazuje, sú týmito skutočnosťami, ktoré odôvodňujú použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Hodnotil nielen osobu obžalovaného, ktorý v súčasnej dobe je zamestnaný, je jediným živiteľom rodiny. Manželka je nezamestnaná a obžalovaný sa o nich stará. Súd prvého stupňa správne prihliadal a zdôraznil vo svojom rozhodnutí, že došlo k osobnostnému posunu u obžalovaného, ktorý po prepustení z väzby začal abstínovať, žije usporiadaným životom, má dobré vzťahy nielen s manželkou, ale aj s deťmi, čo potvrdili všetci príslušníci tejto rodiny. Obžalovaný sa zmenil, uvedomil si následky svojho konania, ktoré bolo pod vplyvom užívania alkoholu a malo negatívny dopad na celú rodinu. Rovnako správne súd prvého stupňa poukazoval aj na samotný vek obžalovaného. V neposlednom rade krajský súd sa stotožňuje aj s argumentáciou týkajúcou sa dĺžky samotného konania.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, na rozdiel od súdu prvého stupňa, krajský súd dospel k záveru, že účel trestu sa u obžalovaného dosiahne aj trestom, ktorý nebude spojený s odňatím slobody. Podľa názoru krajského súdu, po zvážení všetkých okolností, pri aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, vzhľadom na okolnosti na strane obžalovaného a vzhľadom na dĺžku konania, účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, možno dosiahnuť trestom odňatia slobody na 3 roky. Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život krajský súd dospel k záveru, že výkon trestu je možno podmienične odložiť s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Krajský súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, vzhľadom na dobu, kedy došlo k spáchaniu skutku, dospel k záveru, že skúšobná doba probačného dohľadu v trvaní 3 rokov, je dobou primeranou a postačujúcou.

Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd výkon trestu podmienične odkladal s probačným dohľadom, obligatórne uložil obžalovanému aj primerané obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Postupoval tak z dôvodu, že práve požívanie alkoholických nápojov bolo príčinou rozvrátenia rodinných vzťahov. Táto skutočnosť bola aj objektivizovaná znaleckým posudkom znalcov z odboru psychiatrie. Podľa názoru krajského súdu, nie je potrebné ukladať ochranné liečenie, pretože obžalovaný abstínuje, čo potvrdili aj rodinní príslušníci, a toto obmedzenie má slúžiť práve motivačne, aby v nastúpenom trende obžalovaný pokračoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.